

6. Žaliteljevo tumačenje članka 66. stavka 2. Uredbe o žigu proizlazi iz:

1) unutarnje logike Uredbe br. 207/2009, osobito činjenice da

- i. članak 66. stavak 2. Uredbe o žigu predstavlja iznimku u Uredbi br. 207/2009 jer se, prema članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe o žigu, žigovi koji se sastoje isključivo od oznaka ili podataka koji u trgovini mogu služiti za označavanje zemljopisnog podrijetla proizvoda ili pružanja usluga neće registrirati,
- ii. u skladu s člankom 67. stavkom 2. Uredbe o žigu, propisima kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga mora se dopustiti svakoj osobi čiji proizvodi ili usluge potječu iz određenog zemljopisnog područja da postane članicom udruge koja je nositelj žiga, i stoga zajednički žig Zajednice koji se sastoji od oznake zemljopisnog podrijetla *nikada* ne omogućuje razlikovanje proizvoda ili usluga članova udruge koja je nositelj žiga od onoga drugih poduzetnika.

2) tumačenja te odredbe u vezi s Uredbom br. 1151/2012⁽²⁾ i u vezi sa Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualnoga vlasništva, prema kojem se oznakama zemljopisnog podrijetla treba pružiti visok stupanj zaštite, i prema kojem treba zabraniti prezentaciju proizvoda kojom se označava ili daje naslutiti da je predmetni proizvod podrijetlom iz određenog zemljopisnog područja različitog od pravog mjesta podrijetla, na način da postoji vjerojatnost da će javnost dovesti u zabludu u vezi s zemljopisnim podrijetlom proizvoda.

7. Žalitelj smatra da se svojstva koja je Opći sud utvrdio u vezi sa žigom DARJEELING mogu također primijeniti na usluge poput poslovnih konzultacija ili telekomunikacijskih usluga, i da u tom pogledu mogu pojačati snagu privlačnosti predmetnog žiga. Žalitelj u nastavku ističe da Opći sud u svojoj presudi nije obrazložio razloge u vezi s pitanjem zašto se svojstva žiga DARJEELING ne mogu primijeniti na proizvode iz razreda 35 i 38, što je samo po sebi pogreška koja se tiče prava.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače o žigu Zajednice
SL L 78, str. 1., (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., sv. 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode
(SL L 343, str. 1.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15. svezak 25., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. prosinca 2015. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Mohammad Zadeh Khorassani protiv Kathrin Pflanz**

(Predmet C-678/15)

(2016/C 106/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohammad Zadeh Khorassani

Tuženik: Kathrin Pflanz

Prethodna pitanja

Može li se zaprimanje i prijenos naloga, čiji sadržaj je upravljanje portfeljem (članak 4. stavak 1. točka 9. Direktive o tržištima financijskih instrumenata), smatrati investicijskom uslugom u smislu članka 4. stavka 1. točke 2. prve rečenice⁽¹⁾ u vezi s Prilogom I. Odjeljkom A. navedene direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.).